

opr. VII 97 M. Oz.

Leżycie opr. w Komandancie 1993

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ

z siedzibą w Toruniu, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
oraz Wojskowej Służby F. iel

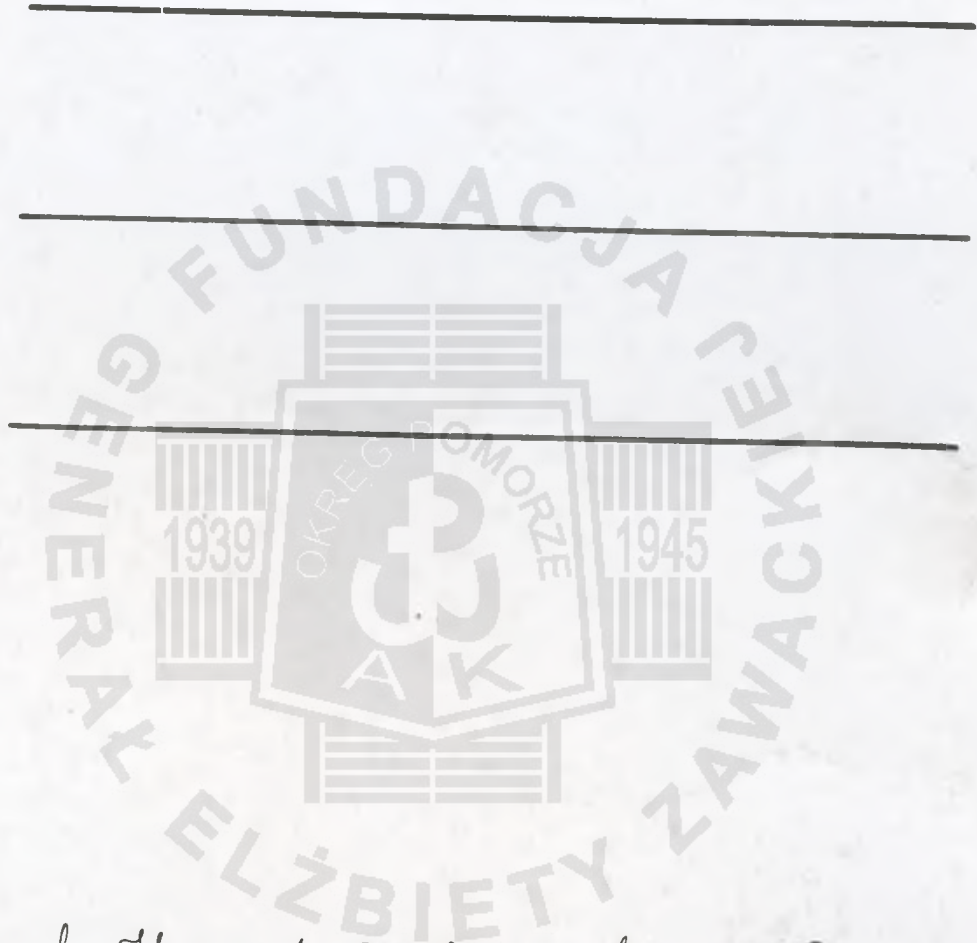
87-100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186

e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

NIP 956 16 25 127; REGON 870502736

poprzedni nr: 615/1265

III 104
kl

dr Konrad Ciechanowski

Tuzew

TO W „Gr. Pom.”

++ Mławikowski Józef
ps. „Tur”

M-615/1265 Pom.
1

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

.....
Klarskiowski Józef.....

.....
T.M-615/12.65 Pom.....

.....
Teres TO W „Gryf Pom.”.....

I./1. Relacja *№ 5 s. 1-5*

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *№ 2 s. 1-2*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne *№ 11*

VI. Fotografie *brak*

T/1. RELACJA - Sławkowski Józef

Informacja K. Ciechanowskiego o działalności J. Kłewickiego, marzec 1993, msznp., s. 1-5. k. 5

Dot. udziału w ruchu oporu w Tczewie pana Henryka Knoppa -
kolejarza z Tczewa. *ur. 19.1.1893 zm. 29.6.1975*

W moich zbiorach dotyczących ruchu oporu na Pomorzu Gdańskim, a przede wszystkim w relacjach i notatkach z ustnych wywiadów, które zbieram od 1960 roku, wśród członków ruchu oporu, osoba o nazwisku Knopp Henryk występuje bezpośrednio w relacji Józefa Klawikowskiego, Władysława Wawrzyniaka, Rudolfa Czarnowskiego oraz pośrednio Bernarda Kaczmarka.

Józef Klawikowski ur. 29.11.1911 w Sierakowicach, pow. Kartuzy. Z zawodu był nauczycielem, do chwili zmobilizowania 25. sierpnia 1939 roku jako sierż. podchorążego do 6 pp w Wilnie, pracował jako nauczyciel w Żninie. Z chwilą mobilizacji, żona Klawikowskiego wyjechała do Sierakowic do swych teściów. Po zakończeniu kampanii wrześniowej w 1939 roku J.Klawikowski uniknął niewoli i w końcu października 1939 roku wrócił do Żnina. Tutaj od znajomych dowiedział się, że żona jest w Sierakowicach. Natychmiast więc pojechał również do Sierakowic. W Sierakowicach uznali z żoną, że do Żnina nie wrócą. Do wiosny 1940 roku mieszkał i przebywał w Sierakowicach. Wiosną 1940 roku teść J.Klawikowskiego - Jan Kapich, który pracował na kolei w Tczewie już przed wojną i w czasie wojny, załatwił przyjęcie J.Klawikowskiego do pracy na kolei. Wówczas Klawikowscy zamieszkali w Tczewie. W połowie 1940 roku J.Klawikowski poznał Władysława Pawłowicza (ur.15.4.18⁹18) do wojny pracownika węzła kolejowego w Tczewie, pełniącego równocześnie funkcję instruktora KPW (Kolejowe Przesposobienie Wojskowe). Pracował na kolei także w czasie wojny. Po bliższym poznaniu się Pawłowicz zaproponował Klawikowskiemu wstąpienie do konspiracyjnej organizacji wojskowej. Klawikowski wyraził zgodę, został przez Pawłowicza zaprzysiężony. Nie poinformował jednak Klawikowskiego o nazwie organizacji. (Wg innych relacji Pawłowicz był członkiem KOP - Komendy Obrońców Polski.) Klawikowski otrzymał zadanie zwerbować dalszych pięciu

znanych mu Polaków zasługujących na zaufanie. Przeprowadzać niedostrzegalny natychmiast sabotaż (sypać piasek do oliwy przy kołach, zmieniać nalepki adresowe na wagonach itp.) oraz zbierać informację odnośnie transportów kolejowych, jak również wszelkie inne informacje. Klawikowski w relacji wymienia zwerbowanych do swej grupy kolejarzy: Józef Makowski, Franciszek Wojciechowski, Donarski, Knopp i Möller (tych trzech nie podaje imion). Klawikowski pisze w swej relacji bardzo mało o konkretnych wyczynach poza stwierdzeniem, że prowadzona wspomianą wyżej działalność sabotażową i wywiadowczą nie długo. W pierwszych dniach listopada 1940 roku został bowiem aresztowany W.Pawłowicz i odwieziony do gestapo w Grudziądzu. Wiosną 1941 roku po śledztwie uwięziony w obozie koncentracyjnym Stutthof. (Tam był więziony przez cały czas, a w trakcie ewakuacji obozu w styczniu 1945 roku został zamordowany.) Wobec faktu aresztowania W.Pawłowicza J.Klawikowski postanowił zawiesić działalność. Nie kontaktować się z znikim, tym bardziej że wkrótce po Pawłowiczu aresztowano kilku dalszych Polaków. Tak więc do połowy 1941 roku Klawikowski pozostawał bez jakichkolwiek kontaktów konspiracyjnych. W końcu lipca 1941 roku w czasie odwiedzin swych rodziców w Sierakowicach nawiązał kontakt z J.Klawikowskim "mąż zaufania Tajnej Organizacji Wojskowej Gryf Pomorski". Po rozmowie i bliższym poznaniu się, zaproponowano Klawikowskiemu wstąpienie do TOW Gryf Pomorski oraz zorganizowanie grupy konspiracyjnej w swoim środowisku w Tczewie. Mąż zaufania uzgodnił z Klawikowskim następne spotkanie. Miało się odbyć za miesiąc znowu w Sierakowicach. Kiedy przybył na spotkanie został zabrany przez owego gryfowca do leśniczówki koło Mojusza. Tam przeprowadził z nim rozmowę leśniczy Marian Jankowski oraz jeszcze jeden człowiek. Jak się potem zorientował był nim kierownik Wydziału Organizacyjnego TOW Gryf Pomorski i II Prezes Rady Naczelnej tej organizacji - Józef Dambek. Klawikowski złożył przysięgę przed J.Dambkiem i został mianowany komendantem TOW Gryf Pomorski na powiat Tczew.

Opierając się o ocalałe w czasie aresztowań w listopadzie 1940 roku grupy i kontakty rozbudował komórki terenowe organizacji i służby w zakresie dywersji i sabotażu oraz służby wywiadu. W drugiej połowie 1942 roku w trakcie spotkania z Józefem Dambkiem i por.inż. Grzegorzem Wojewskim - późniejszym Komendantem Naczelnym TOW Gryf Pomorski - otrzymał polecenie przygotowania specjalnej grupy członków Gryfa Pomorskiego, która w ramach współpracy zostanie przekazana do współdziałania ze specjalną siatką polskiego wywiadu. Za kilka dni zgłosi się do niego człowiek ze specjalnym hasłem i znakiem rozpoznawczym. J.Klawikowski wytypował taką grupę, rozmawiając z każdym, czy wyraża na to zgodę.

Po pewnym czasie z J.Klawikowskim skontaktował się zapowiadany przedstawiciel wywiadu, występujący pod pseudonimem "Kolski", którego Klawikowski skontaktował z wytypowanymi gryfowcami do pracy wywiadowczej. Byli to przede wszystkim kolejarze, a wśród nich: Jan Chamski, Wojciechowski, Henryk Knopp, Henryk Möller, Jan Walik, Stefan Drajski, oraz dwie kobiety pracujące na węźle jako telegrafistki: Urszula Kortas i Gertruda Dębicka. J.Klawikowski już się z nimi w zakresie ich nowych zadań konspiracyjnych zasadniczo nie kontaktował.

J.Klawikowski w kwietniu 1943 roku został przez J.Dambka powiadomiony, że ma natychmiast zerwać osobiste kontakty z podwładnymi mu ogniwami organizacyjnymi i wyjechać z Tczewa, ponieważ kontrwywiad zdobył informacje, że gestapo w Gdańsku ~~wykszała~~ dowiedziało się o jego zaangażowaniu w ruchu oporu i nakazało go śledzić jednemu z konfidentów. Konfident ten osobiście o tym powiadomił J.Dambka. Człowiek ten został w 1944 roku ujęty i stracony w Stutthofie. Klawikowski wykonał polecenie i schronił się wśród partyzantów Gryfa Pomorskiego w powiecie kartuskim oraz lęborskim. W kwietniu 1944 roku w czasie obławy gestapo został ranny i ujęty. Nie zidentyfikowano go jednak jako byłego Komendanta Powiatowego w Tczewie. Po wyleczeniu i dwu miesięcznym śledztwie osadzony został w Stutthofie.

Tymczasem "Kolski", prawdziwe nazwisko Edmund Czarnowski, który był kierownikiem jednej z trzech grup siatki wywiadowczej "Bałtyk", którą kierował Bernard Kaczmarek ps. "Wrzos" i podlegał inspektorowi siatki wywiadowczej "Lombard". Kierownikiem tej ostatniej siatki był cichociemny Stefan Ignaszak, ps. "Norbert Nordyk". "Wrzos" podzielił swoją grupę "Bałtyk" na trzy podgrupy:

"Bałtyk 301" - kierownik "Kolski" (Edmund Czarnowski)

"Bałtyk 302" - kierownik "Apoli" (Apolinary Łagiewski)

"Bałtyk 303" - kierownik "Sęk" "Tragarz" (Augustyn Träger).

Grupa "Bałtyk" miała swój udział w wykryciu niemieckiego ośrodka rakietowego w Peenemünde. Ośrodek ten został po raz pierwszy rozpracowany przez podgrupę "Bałtyk 303" z Augustynem Trägerem na czele.

Natomiast "Bałtyk 301" wśród wielu innych informacji zdołał zidentyfikować szczegółowe rozmieszczenie magazynów benzyny syntetycznej (produkowanej w Policach k. Szczecina) w Gdańsku, Gdyni i Malborku.

Bernard Kaczmarek podaje w swej relacji, że w pracy wywiadowczej "Bałtyku" brało udział szereg osób bez jakiegokolwiek przeszkolenia wywiadowczego, wywiązując się dobrze ze swych zadań. Nie wymienia jednak nazwisk szeregowych wywiadowców "Bałtyku". Podkreśla tylko duże zasługi przydzielonej grupy z "Gryfa Pomorskiego", która działała w składzie "Bałtyku 301" pod kierownictwem "Kolskiego" (Edmunda Czarnowskiego). Rozpracowywała rejon Tczewa, Gdyni, Gdańska, Elbląga i Królewca.

"Kolski" kierował grupą kolejarzy z Tczewa przez swego łącznika ppor rez. Władysława Wawrzynika ps. "Witold", który był oficjalnie zatrudniony w firmie budowlanej w Rumii k. Gdyni. Przyjeżdżał do Tczewa i zabierał zebrane przez tczewskich kolejarzy materiały. Następnie przekazywał je "Kolskiemu", a niekiedy, zgodnie z poleceniem "Kolskiego" bezpośrednio dowódcy grupy "Bałtyk" - Bernardowi Kaczmarkowi, który miał swój punkt kontaktowy w Bydgoszczy. Jako łącznika wysyłał maszynistę Chamskiego. W swej relacji "Witold"

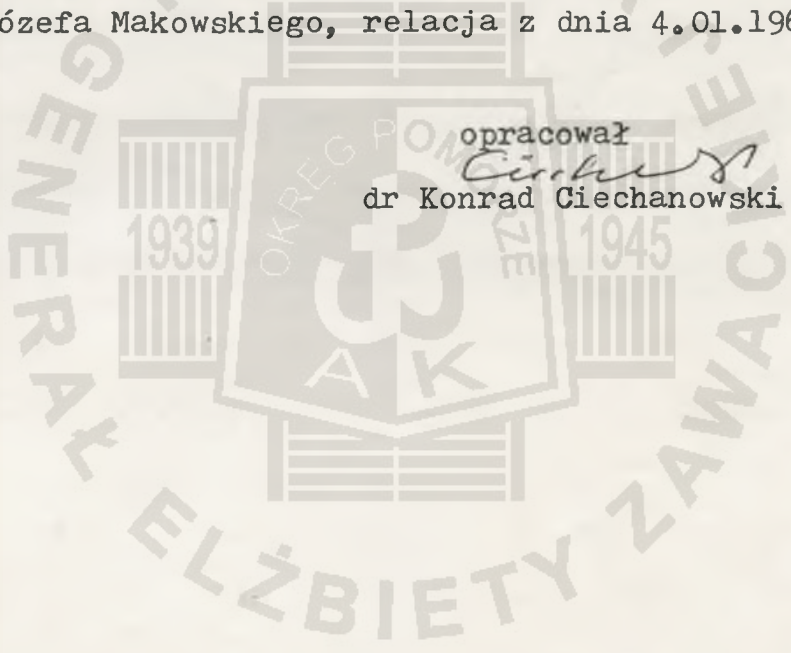
wymienia jako swych współpracowników: Stefana Drajskiego, Jana Chomskiego, Henryka Knoppa, Henryka Möllera, Jana Wolika, Wojciechowskiego, Urszulę Korbos i Gertrudę Dębicką.

"Witold" w końcu 1944 roku został "spalony" w Rumii i ukrył się w Tczewie, korzystając z pomocy wyżej wymienionych. Jednak nie konkretyzuje w swej relacji u kogo się ukrywał.

W opracowaniu niniejszej informacji wykorzystano relacje:

- ✓ 1. Józefa Klawikowskiego, relacja z dnia 10.10.1973 roku
2. Barnarda Kaczmarka, relacja z dnia 21.09.1966 roku
3. Rudolfa Czarnowskiego, relacja z dnia 20.04.1972 roku
4. Władysława Wawrzyniaka, relacja z dnia 26.07.1973 roku
- ✓ 5. Józefa Makowskiego, relacja z dnia 4.01.1966 roku.

opracował
Konrad Ciechanowski
dr Konrad Ciechanowski

1. Materiały uzupełniające - Sławkowski
Józef:

1. Sławkowski Józef (biogram), [w:] Gosiń-
nowski A., Steyer S., Tajne Orbanizacja
Wojsk. "Czyn Pomorski", Gdańsk 2010,
s. 417, kserokop.

k. 2 s. 12

Klawikowski Józef (1911–1974), ps. „Tur”, nauczyciel, komendant powiatowy „Gryfa” w Tczewie (1942–maj 1943), później komendant okręgu nr 7.

Urodzony 29.11.1911 r. w Sierakowicach, pow. Kartuzy, syn Stefana i Łucji z d. Kamińskiej. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Sierakowicach. W 1927 r. zapisał się na wstępny kurs Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Wejherowie, gdzie w 1933 r. zdał egzamin dyplomowy na nauczyciela szkół powszechnych. W dniu 18.11.1932 r. uzyskał Państwową Odznakę Sportową (nr 488) III klasy stopnia I. Następnie od września 1933 r. do września 1934 r. odbył służbę wojskową w ramach Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, którą ukończył w stopniu plutonowego podchorążego rezerwy WP. Później przez rok pracował jako kontroler portowy w Gdyni, w prywatnym międzynarodowym towarzystwie kontrolnym handlu zagranicznego. W 1935 r. zatrudniony jako nauczyciel w Szkole Doksztalczącej Zawodowej w Kartuzach, rozpoczął tam praktykę warsztatową w zawodzie stolarskim. W dniu 1.01.1938 r. objął posadę nauczyciela w Szkole Doksztalczącej Zawodowej w Żninie i w marcu 1938 r. zdał egzamin czeladniczy w zawodzie stolarza. W kwietniu 1938 r. Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego w Poznaniu powierzyło mu funkcję kierownika tej szkoły. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i brał udział m.in. w walkach o Mińsk Mazowiecki, a następnie w obronie Warszawy w batalionie szturmowym 5. pp, otrzymując stopień sierżanta podchorążego WP. Dowodził ostatnim patrolom bojowym wysłanym w nocy przed zawieszeniem broni na odcinku m. Utrata. Po zakończeniu walk dostał się 28.09.1939 r. do niewoli. Zwolniony z obozu jenieckiego w październiku 1939 r. najpierw udał się do Żnina. Obawiając się aresztowania za swoją przedwojenną działalność nauczycielską, oświatową i polityczną, wyjechał na Pomorze, w rodzinne strony, do gospodarstwa ojca w Sierakowicach. Przebywał tam do kwietnia 1940 r. Tam dowiedział się o zamordowanych na Pomorzu nauczycielach polskich.

W okresie od kwietnia 1940 r. do marca 1942 r. był robotnikiem kolejowym w Tczewie. W Tczewie rozpoczął działalność konspiracyjną, jednak jej początki nie są znane. W 1940 r. wprowadził go do konspiracji (przypuszczalnie była to organizacja Komenda Obrońców Polski lub Organizacja Wojskowa „Pomorze”) Władysław Pawłowicz, przez którego poznał kilku kolejarzy tczewskich, m.in. Henryka Knoppa. Klawikowski zorganizował z nich grupę sabotażowo-dywersyjną na tczewskim węźle kolejowym, która dokonała kilku akcji sabotażowych, m.in. podpaliła magazyn sprzętu wojskowego na stacji w Zajączkowie Tczewskim. W grupie tej znalazł się także Henryk Möller ps. „Jan” (w 1919 r. działacz Straży Ludowej w Starogardzie, a od 10.12.1939 r. komendant Organizacji Wojskowej „Pomorze” na pow. tczewski). Od 1941 (1942?) r. był komendantem powiatowym TOW „Gryf Pomorski” w Tczewie. Włączył do działalności konspiracyjnej kilku przedwojennych nauczycieli, m.in. znanego sobie z seminarium nauczycielskiego w Wejherowie Wilhelma Gajewskiego ps. Niut”, „Piorun”, którego mianował kierownikiem biura Komendy Powiatowej TOW „Gryf Pomorski” w Tczewie. W końcu 1942 r. Klawikowski przekazał H. Möllera do sieci wywiadu dalekosiężnego KG AK. Ostrzeżony o poszukiwaniu go przez gestapo w maju 1943 r. opuścił Tczew. Ostrzeżenie przekazał mu Artur Pillar ze Starogardu, komendant „Gryfa” na pow. starogardzki. W nocy przed opuszczeniem Tczewa Klawikowski zdołał spalić wszystkie dokumenty organizacyjne. Spotkał się w Lasach Mojuszewskich z kierującym faktycznie „Gryfem Pomorskim” Józefem Dambkiem. Do 7.04.1944 r. ukrywał się w pow. kartuskim w Sierakowicach, Paczewie, Pałubicach. Od sierpnia 1943 r. był komendantem komendy okręgu nr 7. Podczas obławy 7.04.1944 r. został aresztowany przez gestapo w Pałubicach. Dostał wówczas postrzał w klatkę piersiową. Przewieziony do siedziby gestapo w Gdańsku, po śledztwie osadzony w KL Stutthof, gdzie więziony był do ewakuacji obozu. Jego zeznania (oraz innych członków kierownictwa „Gryfa” w Tczewie: Mariana Herolda

2010.
Gaj Simonowski A., Steyer S., Tajme
Dmg. Hojsk. „Gnuf Somorski”, Spand.

i Andrzeja Frankowskiego) wykorzystano podczas rozprawy przed Sądem Wojennym Rze-
szy przeciwko Wilhelmowi Gajewskiemu, który został skazany na karę śmierci.

W dniu 2.02.1945 r. w Pomieczyźnie uciekł z „marszu śmierci” podczas ewakuacji więź-
niów obozu koncentracyjnego Stutthof. Dotarł do Paczewa, gdzie mieszkał jego wuj Marcin
Kamiński, u którego ukrywał się wcześniej w latach 1943–1944. Tam schronił się i doczekał
zajęcia tego terenu przez Rosjan. W dniu 20.04.1945 r. zgłosił się do pracy w Inspektoracie
Oświaty w Kościerzynie. Od 1.09.1945 r. do 31.08.1960 r. był kierownikiem szkoły podsta-
wowej, a następnie dyrektorem Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Żninie, woj. bydgoskie.
Od 1.09.1960 do 7.08.1961 r. zastępca dyrektora Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Koście-
rzynie. Od 8.08.1961 r. dyrektor Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Lęborku. Od 3.09.1961 r.
członek PZPR i działacz FJN. Zmarł w Lęborku 4.08.1974 r.

Odznaczony: Medalem 10-lecia Polski Ludowej (1955), Srebrnym Krzyżem Zasługi
(1955), Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego (1959), Złotym Krzyżem Zasługi
(1966), Medalem Zwycięstwa i Wolności (1968), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia
Polski (1972), Odznaką Zasłużonego Działacza FJN (1973).

AMS, Akt oskarżenia przeciwko Wilhelmowi Gajewskiemu (kopia); Tamże, Ankieta personal-
na J. Klawikowskiego z 18.02.1969 (kopia); K. Ciechanowski, *Gajewski Wilhelm ps. „Niut”, „Piorun”*
(1916–1944), kierownik Biura KdY TOW GP na pow. Tczew, SBKP, cz. 1, s. 73; E. Skerska, *Knopp Hen-
ryk ps. nieznan* (1893–1975), żołnierz wywiadu grupy „Bałtyk”, sieci wywiadu dalekosiężnego KG AK
krypt. „Lombard”, SBKP, cz. 5, s. 74; Tejze, *Möller Henryk Jan ps. „Jan”* (1890–1955), tamże, s. 97–98;
List J. Klawikowskiego do K. Ciechanowskiego z 14.01.1972 (kopia w zbiorach A.G.); Świadectwo
Państwowej Odznaki Sportowej z 18.11.1932 (kopia w zbiorach A.G.); J. Klawikowski, Wspomnienia
więźnia obozu koncentracyjnego (kopia w zbiorach A.G.); Życiorys J. Klawikowskiego z 7.11.1938
(kopia w zbiorach A.G.).

J: M-615/1265 Pom.

Teseo

Mawikowski Józef

J. Marty informacyjne

lc. 11

Klamiński Józef

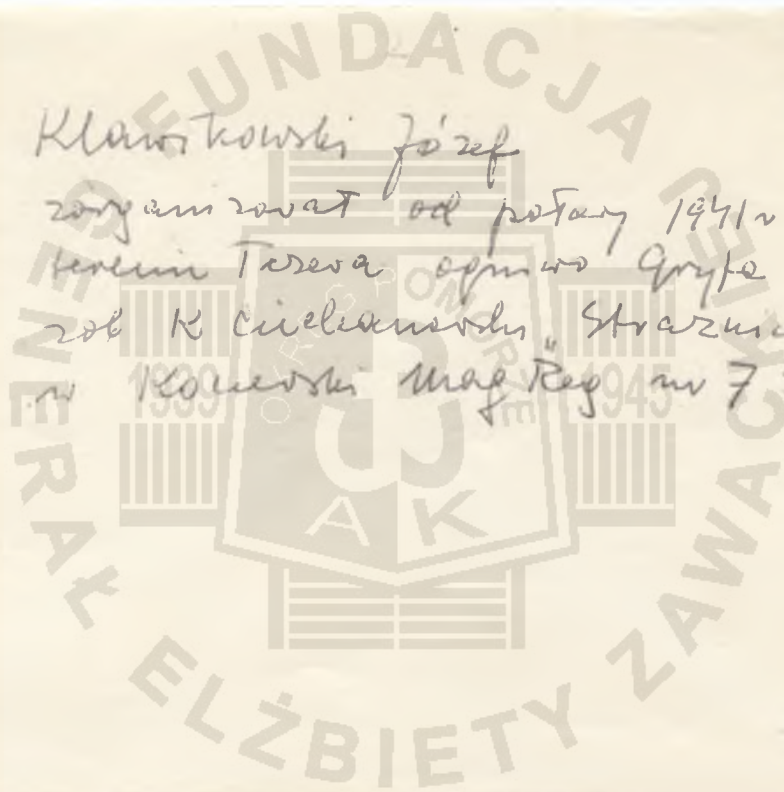
zorganizował od pożary 1941 r. na

terenie Teresa ogrodu Goyte

zob. K. Cieliński, "Straznica"

w Kłobucku, Map. Reg. nr 7/510

Tisza
Goyt¹

Klamanowski Józef

Teren 2

rob. spis J. Sialuskiego por. 168

Syrek; Kuda Por.
ucznik Gryf

adres: Lębork, Słota 206.

em z kontaktu z Dambkiem

FUNDACJA

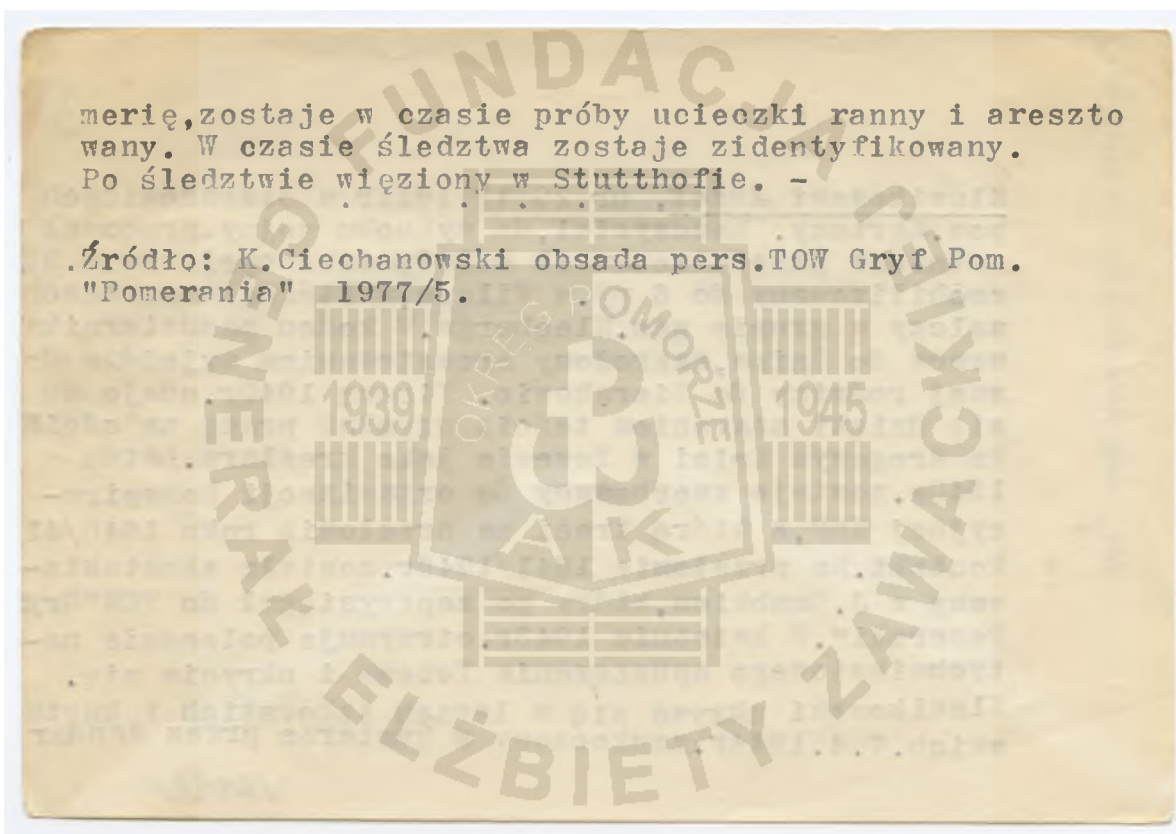
Tczew 3

Klawikowski Józef, ur.29.11.1911r.w Sierakowicach pow.Kartuzy. Nauczyciel,do wybuchu wojny pracował w Żninie jako kierownik szkoły zawodowej. 24.8.39 zmobilizowany do 6 pp.w Wilnie,w którego szeregach walczy w grupie gen.Kleeberga.W końcu października wraca do Żnina,zagrożony aresztowaniem wyjeżdża do swej rodziny do Sierakowic. Wiosną 1940r.udaje mu się dzięki staraniom teścia uzyskać pracę na odcinku drogowym kolei w Tczewie jako kreślarz.Latem 1940r.zostaje zwerbowany do organizacji konspiracyjnej KOP,z którą traci na przełomie roku 1940/41 kontakt.Na przełomie 1941/1942r.został skontaktowany z J.Dambkiem,który go zaprzysięgał do TOW"Gryf Pomorski".W kwietniu 1943r.otrzymuje polecenie natychmiastowego opuszczenia Tczewa i ukrycia się. Klawikowski ukrywa się w lasach lęborskich i kartuskich.7.4.1944r.zaskoczony w kwaterze przez żandar

verte

merię, zostaje w czasie próby ucieczki ranny i aresztowany. W czasie śledztwa zostaje zidentyfikowany. Po śledztwie więziony w Stutthofie. -

Źródło: K. Ciechanowski obsada pers. TOW Gryf Pom.
"Pomerania" 1977/5.

Toreis
Gryf Pomorski 4

Klasykowskii

z użyciem Toreis był naukowcem, pełnił funkcję komendanta powiatowego „gryfa” w Toreis. Przeprowadził i zorganizował nocnych aktywności. Wydał polecenia i udział w podjęciu. Najbardziej podstępny został o miejscu 1943, aresztowany przez Niemców.

Ciechanowski H., Materiały do historii..., Stuttgart
Ser. Muz., nr 4 2 1981, s. 31-32.

MLot - 94

a

Klawiński Józef

Tiszar 5
JOW Gr. Pom.

Domniemany posiadacz JOW Gryt
Pomorski w Tiszar, gestapo w czasie
aresztowania Lujane Cykowskiego -
- stycznia 1943r. - znał adres Klawińskiego
go; po wyjściu Cykowskiego poradził
o tym J. Dambles, który z kolei
polecił Klawińskiemu, ukryć się (pra-
cować wtedy na kolei).

Wielkopolaniek J., Żywie i śmierci bohatera
Golarda, 1988, s. 102
zob. X 2000)

a

sierż. podchor. Głowikowski (i.m) ^{Jeruz?} JOW Gr. P. 6

Do 6. 10. 1939 był w WP, a następnie w niewoli, stopień porucznika został mu nadany w JOW "Gryf Pom." w 1942 r. kiedy nawiązał kontakt z J. Dambkiem; twierdzi, że nigdy nie był kapitanem.

zob. Ciechanowski Tomasz, Życie i śmierć bohaterów, Gdańsk 1980, str. 39

Wz. TX 100

Klarikowski Józef, Tur
st. sierż. poruch. rez.
ps. II Bida.

TCZEW 7

Komendant pionatony „Gryfa” w Tczewie

20b. Jan Karubowski i służby specjalne
GESTAPO SMIEK SZ UB... aut. Gasiorowski
Awdziej, Gdansk 2008.

s. 123

s. 496

II '11

Klawiowski Józef

ps. "Jur"

sierż. pchor.

Taszew
TOW, Gr. P.
8

Km. pow. w Taszowie, w pol. 1942 r.
zaproszony do org. Wilhelma Gajew-
skiego; w V 1943 z. f. opuścił Taszów;
po nim kom. pow. w Taszowie został
Marian Starob (m-l).

zob. T:K: 1302/2145 Gpm. z. II s. 2 Gajewski W.
(Taszew)

WŁ XI/11

Klawikowski Józef

Joszew
KOP 9

Przypuszczalnie razem z Wilhelmem
Gajewskim i Witoldem Kmiecikiem
(kolegami z seminarium nauzyciel-
skiego) we wrześniu okupacji mle-
żni do KOP.

zob. T:U: 1302/2145 Pom. 2. II s. 1 Gajewski
W. (Joszew)

18. XI.11

UNDACJA
a Gławikowski Józef Józef 10
JOW Gr. P.

Kmelt JOW Gr. Pom. na pow. Józef;
w poł. 1942 przepływał do "Gryfa"
Gajewskiego Wilhelma, mianując
go kier. Biura Kody Post. JOW Gr. P.
zdekonspirowany pod koniec IV 1943 i
zob. otrzymał polecenie opuszczenia Józefa
i przejścia do bunkrow w rej. Sira-
kowie.

zob. J.W. 1302/2145 Pom. 2.1/1 Gajewski
4.8.11'05 Wilhelm (Józef)

+ Mławikowski Józef Gdy: 11
Tzw: IDG.P.
sierż. pchor. - zm. 4.08.1974 w Szp. Sebocku
nemcyiel, ur. 12.02.1911 w Sierakowicach
na Kaszubach, założyciel jednostki terenowej
"Gufa" - km. pow. Szesz, aresztowany w
IV 1944 przez gdańskie gestapo i osadzony
w KL Stutthof; żona, czworo
dzieci.

zob. rel. Potkowiak Alfons, K: 561/1212 Pou.
2.1/1 s. 3 (Szesz)

4X X'13

Mlawikowski Józef

ZESKANOWANE

STRZEGOMSKIE ZAKŁADY
WYROBÓW PAPIEROWYCH
"UNIPAP" Spółka z o.o.
59-220 Legnica, Jaworzyńska 17/19

TECZKA DO AKT

PKWiU 22.22.20-50.51 ZN-96/1
SWW 1824-331

